

Fredag den 7 november

Kvinnor och medicin

Lördagen den 25 oktober anordnade Forum ett seminarium där Kirstine Borum, läkare och lektor, Köpenhamn, deltog tillsammans med Ann Oakley, sociolog och forskningsledare, London och Jytte Willadsen, överläkare inom psykiatri, Köpenhamn.

K Borum föreläste på ett mycket fantasieggande sätt om Medicinsk kvinnoforskning i vetenskapsteoretisk belysning. Kvinnomedicinsk forskning är en forskning om kvinnans totala livssituation och skall bidra till att frigöra henne. Hon karakteriserade (den manliga) läkarvetenskapen av idag på följande sätt: kvantitativa utsagor, värdefri, objektiv, ansvarsfrihet för forskaren, beskrivning och indelning, atomistisk och specialisering, antingen/eller problematik, tekniskt präglad, naturvetenskaplig dominans, jämförelse, normalvärde, andocentrisk, saknar etik, konkurrenspräglad forskningsmiljö, grundforskning prioriterad. Kvinnoforskningen ska, enligt KB, vara ett supplement och korrektiv. Den ska ha en klar målsättning och forskningen ska ske under ansvar. Den ska frigöra kvinnans resurser, vara tvärvetenskaplig och trycka på kvalitativa aspekter och vara öppen metodologiskt och ämnesmässigt.

Sned könsfördelning – trög debatt

Diskussionen efteråt blev rätt så trög, säkert beroende på att endast två eller tre karlar var på plats, bland 50-talet kvinnor. Men en annan orsak var säkert att av de närvarande kvinnorna endast en minoritet sysslar med just medicinsk forskning. Ännu färre är det som sysslar med vetenskapsteori, ack så viktigt, men främmande över huvudtaget i den svenska medicinska forskningen och utbildningen.

J Willadsen talade om kvinnors

cyklicitet – en okänd, eller som inledaren Anna Bexell sa, en underkänd, rikedom. Den första delen av föreläsningen var nästan poetisk. Den handlade om den föränderliga kvinnan med svängningar på grund av och genom menscykel, orgasm, graviditet, värkarbete, amning. Cykliciteten såg hon också som en kraftkälla med upp- och urladdningar och med en inneboende spänning, komplexitet och energi.

Hon talade också om klimakteriet, som den sista stora svängningen i kvinnans liv, åtföljd av en energiplåt. JW hänvisade till flera moderna undersökningar som visar att kvinnans sexualitet och psyke, tväremot vad man brukar tro, ej förändras i samband med menopaus.

Hormoner mot mansvåld?

JW visade en bild som utlöst mycket skrott: en sönderslagen kvinna i en totalvandaliserad lägenhet ringer till Socialstyrelsen och ber dem uppfinna en hormontablett till maken, som lägger band på hans humör! Detta med anledning av hormonfabrikanternas reklam som går ut på att förse alla kvinnor med hormonpiller som ska motverka s.k. premenstruella spänningar och humörsvingningar. Enligt en väl värdad myt begär ju kvinnorna så många brott premenstruellt! Men JW kunde visa obestridlig statistik på att de flesta brotten begås av män. Man kan ju naturligtvis fråga sig om brottsligheten beror på obalans i de manliga hormonerna!

sia

Alfa-företag bort från Lund?

Lund riskerar att förlora ett företag med ett hundratal anställda. Det är Alfa-Laval Automation AB som överväger att flytta till Malmö. För en tid sedan köptes branschkollegan SCS Control Systems i Malmö, och det var redan då tal om att Automations tillverkning skulle överföras dit. Men nu gäller det hela verksamheten.

Tillverkning är en rätt liten del i detta högteknologiföretag. Det är forskning som dominerar.

Nya lokaler

Det var så sent som i vintras som Automation flyttade in i en ny och elegant byggnad på Gunnesbo (invigningen uppmärksammades fö av demonstranter som påminde om Alfa-Lavals verksamhet i Sydafrika). Men det är snabba ryck i den moderna företagsvärlden. Den nuvarande chefen vill alltså flytta söderut. Ja, bara företaget och inte sej själv, för han fjärrstyr företaget från Stockholm.

De lokala tjänstemännen och forskarna lär inte vara förtjusta eftersom de har funnit sej väl tillrätta i Lund och det nya huset. Men enligt modern företagsfilosofi ska det ständigt hända saker. Alfa-Laval har i en affärstidning nyligen stämplat som "ointressant", och det måste åtgärdas. För ett överlikvitt företag, gynnat av konjunkturen och den socialdemokratiska regeringens politik, är det inte svårt att köpa in ett par konkurrenter eller kollegor och göra en omstrukturering, som oftast får geografiska konsekvenser.

Tillväxt total

Nu lär det inte vara någon risk för att de nya lokalerna ska stå tomma. Alfa-Laval Thermal AB (det är bara engelska som räknas i branschen) lär ha haft folk ute för att inspektera. De funderar på en kraftig expansion.

Det är heller ingen risk för att Alfa-Laval som helhet överger Lund. De har 1700 anställda nu men räknar med att bli fler. Närmast sk det ju byggas ett representativt kontorshus i korsningen vid Öresundsvägen.

Men samma tvära kast som gjorde att platsen för den byggnaden har flyttats ett par gånger (tack vare en följksam byggnadsnämnd) gör nu alltså att ett av Lunds högteknologiska tillväxtföretag ska bort härifrån. Vi beklagar de anställda som helst hade velat stanna i den här trivsamma stan.

Tanklöst vackert

respektfullt tillägnad D T
Susuki

Spolegatan slutar i en vacker vy: en husvägg klädd av klängväxter.

Tegeltakets gula och enstaka rödare pannor i mjuka veck.

En blå fond oförklarlig och vilsam.

Resonerande är måhända våra tankar men sällan murgröna och tegeltak.

Tho

Karl Witting

Återbesök

Spykens aula var fullsatt när en inbjuden gäst från Kalmar talade om Lund i måndags. Det var byggnadsnämndens förre ordförande Gösta Regnell, som rest ner från sin exil och berättade om stadsbyggnads- och bevarandefrågor i Kalmar och med jämförelser till lundapolitiken.

Det blev lite mycket Kalmar tyckte en del, och när det gällde Lund var det inte precis dom mest

ökända moderata förslagen som plockades fram. Snarare var det frågor som vpk och miljöopinionen i Lund drivit sen länge. Nu passade det sig att vara stolt över att genombrottet var skrotat för länge sen, och att man minnsann byggt så mycket bostäder i Lunds stads kärna att där nu bor cirka 6 000 personer, jämfört med 8-900 i Kalmars. Det kan ju knappast vara moderaternas för-

tjänst.

Mest förbluffad blev man när Regnell hoppades att inte Lunds kommun utan någon privat fastighetsägare skulle hämta hem Gamla Lunds nästa hedersutmärkelse för gott bevarande av något hus. Något större förtroende för Lunds fastighetskontor tycks inte ens avflyttade moderater hysa.

Det måste löna sig att arbeta!

Uti vår stad Lund finns en centerpartist som heter Lars Bergwall som gjort sig rikskänd (dvs intervjuats i Malmö närdrag) för att han lagt fram ett förslag till vad han kallar "anhörigbidrag".

Idén är att man med en lite skum tolkning av lagarna skall kunna utnyttja de statliga bidragen för vård av sjuka anhöriga i hemmet och få statligt stöd för att Lunds kommun skall kunna betala föräldrar att stanna hemma och sköta sina barn i tre år.

För 3 500 kronor i månaden skall man få möjlighet att gå hemma och passa sina barn så länge de är under tre år. Dock bara under tio månader om året, så det är inte mycket pengar om man inte blir försörjd av någon annan med hög lön.

Utifrån en mer realistisk hållning än den förslagsställaren har undrar man givetvis hur detta skall gå ihop. Kostnaden blir ungefär 35 000 om året för kommunen även med statligt stöd, dvs ungefär lika mycket som för en dagisplats. Skall vår i övrigt snåla kommun betala det genom att dra in på dagisplatser? Är det någon valfrihet i så fall? Vad händer sedan med de föräldrar som varit hemma i tre år och inte får fler barn? Får man räkna tiden i kommunens vård som merit? Skall det betalas till alla oavsett inkomst? Kommer det då inte att bli en förtröskt subvention till familjer som redan har råd att ha en person hemma medan andra med lägre inkomst ändå inte har råd?

Förslaget är tveksamt även utifrån borgerliga värderingar. Om man har lite politiskt minne och kommer ihåg hur Gösta Bohman gick till val för moderaterna under hela 70-talet på kravet "Det måste löna sig att arbeta", då undrar man hur detta förslaget passar in i den borgerliga politiken.

Liksom progressiva skatter innebär en marginaleffekt som kan göra det olönsamt att arbeta måste detta förslaget innebära en kraftig marginaleffekt för en tveksam arbetstagare. Har du ett barn under tre år måste du i framtiden räkna ner din lön med 4 500 kr (bidraget plus insparad dagisavgift) för att se om det är lönt att gå till jobbet på morgonen. Vill verkligen Lunds borgerliga politiker att våra löner skall minskas så drastiskt?

Vidare innebär förslaget att man för att lösa en tämligen ordinarie livssituation, nämligen att föda upp sina barn över tre års ålder, skall få bidrag från kommunen. Menar de borgerliga i Lund att det är rätt att på detta vis göra unga föräldrar så beroende av en kommunal byråkrati och offer för ett bortklemmande vårdsmåhåll?

Till sist undrar vi över lundaborgarnas syn på arbetsmarknadspolitik. Under tidigare avtalsrörelser har de borgerliga rikspolitikererna gått ut och kritiserat statliga och offentliga inblandningar i avtalsrörelserna (åtminstone när Saco strejkat). Nu är man tydligen beredda att i Lund

Forts på sid 4.

Ung förläggare expanderar

Vi har fått ett nytt radikalt förlag i Lund, speciellt vad beträffar de intellektuella ambitionerna. Sen en liten tid hittar vi bokförlaget Symposium i nya lokaler mitt emot Gamla Bryggeriet. Här jobbar förläggaren och dynamon Brutus Östling i hektiskt tempo med att få klart de ungefär tretti böcker förlaget ska ha ut i år.

Överhuvud är det ett enormt tempo på Brutus, som med några månader tillgodo lär inneha rekordet som Sveriges yngste förläggare. Han talar snabbt, snubblar på orden, och i denna takt gör han allt från att besluta om böcker till att stoppa reklam för dom i kuvert – som det nu är på småförlag.

– Förr gav vi ut ungefär tio titlar om året, och det var nästan bara samhällsvetenskaplig litteratur. Nu har vi breddat programmet avsevärt – vi ger t ex böcker om konst och litteratur (delvis i samarbete med Jean Sellem som tidigare drev Galleri S:t Petri) och dessutom alltmer skönlitteratur; rätt mycket lyrik. I år ger vi ut ungefär tretti böcker.

– Vår senaste stora bok är ett verk på 800 sidor om Hegel av den engelske professorn Charles Taylor. Sven-Erik Torhell (känd zenitist, intervjuarens anm) har jobbat med den i tre och ett halvt år; Horace Engdahl och Donald Broady har gått igenom texten och Gunnar Sandin (icke helt okänd från VB, intervjuarens anm) har gett den en extra finish, så bättre kan den knappast bli!

Purung förläggare

Brutus var tjuugoett år då han startade Symposium. Det var för sex år sen.

– Jag hade inte ett öre på fickan men chansade på två pedagogiska böcker av Donald Broady och Jan Thavenius. Det kostade 160 000 kronor att trycka dom, men jag fick uppskov med räkningen i tre månader, och på den tiden lyckades jag sälja så mycket att pengarna kom in. En av dem – Broadys "Den dolda läroplanen" – har senare sålt i ytterligare tre upplagor.

Då Brutus var ännu yngre, sjutton år, började han skriva egna böcker åt andra förlag – t ex om Michel Foucault. Han gav också ut en översättning av "Rätten till lättja" av Marx' svärson Paul Lafargue – "fantastiskt roligt", tycker Brutus.

Namnet "Symposium" kom-

mer från Platon och brukar översättas med "gästabad". Man samlades helt informellt, drack vin (sympinein betyder "dricka tillsammans") och framför allt diskuterade man allt mellan himmel och jord under tvångsfria former.

Symposiums böcker ingår mestadels i olika serier. En av dom heter "Profiler", och där ger man ut essä- och artikelsamlingar av framträdande skribenter, etablerade eller ej. I en av böckerna har man samlat Rolf Lönborgs bästa artiklar. På gång är samlingar av Göran Lundstedt, litteraturkritikern i Sydsvenskan, den i Danmark mycket uppmärksammade idehistorikern Lars-Henrik Schmidt samt den tyske narcissismteoretikern Thomas Ziehe.

– Schmidts och Ziehes texter ger vi ut innan dom ens kommit i Danmark och Tyskland, upplyser Brutus.

Men den största serien är "Samhällsvetenskapligt bibliotek" som sträcker sig från Jan Thavenius' böcker om litteraturpedagogik via Johan Fornäs' stora avhandling om Tältprojektet till Olle Törnquists mycket lärorika bok om varför det indonesiska kommunistpartiet – världens

tredje största – misslyckades, "Marxistisk barlast". Även mera "fantastiska" teman förekommer, som i Hans Peter Duerrs "Drömtid" och, något mera jordnära kanske, Stephan Determanns bok om tatueringens europeiska historia – "Tecken på huden", en bit av kroppens förträngda historia.

Vidare kom Dennis Töllborgs uppmärksammade bok om äsiktsregistrering och yrkesförbud, "Personalkontroll", i våras. Töllborg företrädde snickaren Torsten Leander inför Europadomstolen, och det blev rätt mycket rabalder om boken; vi kommunister av olika slag bör absolut ha den i bokhyllan för att veta vad som kan hända oss!

Bokhandel, bibliotek och storförlag sviker

Jag har faktiskt gett upp hoppet om biblioteken, säger Brutus. Böcker som får uppenbara recensioner i de stora tidningarna, köps ofta bara i tretti-fyrti exemplar. Biblioteken vägar inte köpa nåt som kräver förkunskaper av läsaren – istället tar de in ett å två tusen ex av nån bok om blommor, bin eller akvariefiskar!

– I grund och botten menar jag att det här är en fråga om jämlikhet. Som det nu är kan bara dom som bor i storstadsregioner eller universitetsstäder få tag i t ex aktuella politiska eller ideologiska böcker, på andra håll finns dom bara inte. Bokhandeln tar inte in dom, och numera ställer inte heller biblioteken upp.

– De stora svenska förlagen gör dessutom numera allt mindre för att leva upp till sina självklara intellektuella förpliktelser, säger Brutus. Vad beträffar skönlitteraturen är läget ännu ganska hyfsat, fortsätter han, om man bortser från att några av de största tyska författarna har svikits.

Ett par av de stora radikala bland dem, Alexander Kluge och Rolf Hochhuth, har i år gått över till Symposium.

– Men den idébärande litteraturen är idag en droppe i havet hos de stora förlagen, bland alla lättviktiga böcker om samlagsvetenskap och andra handböcker till höger och vänster, illustrerade blädderböcker och gud vet allt, säger Brutus med en uppgiven suck.

– Intellektuell upptäckariver

Brutus Östling, ung förläggare med optimism och expansion i blicken.

Gynna VBs annonsörer!

Läsarna har kanske märkt att Symposium har annonserat i VB några gånger. Nu har en f d redaktionsmedlem med svärgenomskinglig signatur gjort den läsvärda intervjun med förläggare Östling härintill. Hans identitet ska inte avslöjas, men stundom kan man se honom dricka ett glas vin med förläggaren, i samtal om allt mellan himmel och jord. Skam den som tänker illa därom!

Det är som sej bör de positiva sidorna hos förlaget som lyfts fram i intervjun. Det är rätt: kämpande en- eller tvåpersonersförlag

står för en allt viktigare del av svensk bokförläggande och därmed kulturliv. De förtjänar uppskattning från varje bok- och kulturvän oavsett om de heter Ellerströms, Arkiv (tidigare uppmärksammat i VB) eller Doxa, för att ta några lokala exempel. Styrts de sen av bla marxistiska principer i utgivningen blir VBs sympati extra stor.

Ett litet radikalt lundaförlag som inte längre finns är Cavefors. Det gjorde, närmast genom insatser från ägaren/förläggaren, ovärderliga insatser för kulturen

och inte minst den politiska debatten. Dess ambitioner och utgivning växte efterhand. Tyvärr växte inte allt i samma takt. Det fanns helt enkelt inte tid att ge alla böcker nödvändig finish i form av korrekturläsning och annat eftersom förläggaren inte hade mer arbetstid att ge. Men viktigare var att inte heller marknaden växte, utan snarast krympte. Att försöka besegra denna trend genom att ge ut ännu fler böcker var en heroisk men som det visade sig felaktig strategi. Skulderna till tryckerier, förfat-

Arbetare (och studenter) i rörelse

har ersatts av att man sticker upp ett finger i luften och följer trenderna. Men jag vill bort från ytligheten och förenklingarna, bort från högvindarna som blåser, bort från modeåsikterna som ändras dag från dag.

Vi frågar Brutus vad som är på gång nu i höst.

– Den kanske "hetaste" boken just nu är Rosalie Bertells omdebatterade "Ingen omedelbar fara?", om radioaktiv strålning på låg nivå. Den här boken lyckades hon inte publicera i USA, men Women's Press i London hörde talas om den, tyckte att den var angelägen och gav ut den för två år sen. Sen försökte man sälja rättigheterna till amerikanska förlag men fick nobben.

– Det här var före Tjernobyl. Sedan har boken blivit en enorm bestseller i både USA och England.

– Jag fick höra talas om boken i juni i år och beslöt mig för att skaffa rättigheterna. Samma vecka tog TV upp hennes bok, det blev helsidor i DN och Aftonbladet, och då försökte Bonniers och Brombergs omedelbart få rättigheterna – men som tur var hade vi dom redan.

– Och lagom när boken går i tryck kommer Rosalie Bertell till Stockholm för att motta det alternativa Nobelpriset.

Res Publica: förlagets flaggskepp

För lite mer än ett år sen startade Symposion *Res Publica*. Det är en boktidskrift för politisk kultur och kulturpolitik som kommer fyra gånger om året.

– Res Publica har blivit något av ett flaggskepp för förlaget, säger Brutus. Vi i redaktionen håller fast vid ett kritiskt och marxistiskt influerat perspektiv, samtidigt som vi vill möta den postmodernistiska utmaningen. Numera får vi en hel del originalbidrag direkt från den kontinentala debatten: Kluge, Habermas, Lyotard, Ricoeur och andra.

– Vi har faktiskt blivit tvungna att trycka om ett par av de första numren!

ML

tare, översättare m fl växte sej oöverkomliga, och förläggaren själv fick till slut demonstrera sättet att resa till norra Italien. Bokvännerna kunde sedan göra fina fynd när det fantastiska konkursboet hade utförsäljning.

Nu ser vi att Symposion ska ge ut ett trettiotal titlar i år. Som intresserad utomstående undrar man hur detta ska sluta, inte minst som flera av titlarna utgörs av erkänt svårsåld lyrik.

För Cavefors del ledde expansionen alltså till tekniska brister hos böckerna och ekonomiska svårigheter för förlaget. Jag unnar Symposions böcker ett bättre öde än att en vacker dag bli bortslumpade i det gamla utsädesmagasinet.

Gr

I förra veckans VB berättade vi om Bunny Ragnerstams föredrag i Lund för två veckor sedan. Där redogjorde han för resultatet av ett forskningsprojekt om arbetarrörelsens tidiga historia i Sverige.

Den här veckan ger vi några glimtar ur den första boken i projektet och visar hur två lundastudenter var aktiva i en hemlig kommunistisk förening och att en typograf 1847 försökte starta en arbetarorganisation i Lund.

Marsupproret 1848

Ragnerstams bok heter "Arbetare i rörelse" och handlar mest om det sk Marsupproret 1848. Ragnerstam dramatiserar sitt stoff för att göra det mer lättläst. Det är ett numera vanligt sätt att presentera historiskt material. Det kan fresta till att pressa mer ur det än där finns men Ragnerstam är försiktig. Han redogör noggrant för vad som är fakta och vad som är hans egna slutsatser.

Marsupproret 1848, var en massiv protest av hantverksesällor och arbetare missnöjda med sina arbetsförhållanden. Protesten fick ett blodigt slut med arton döda och hundratals sårade. Oscar I blir orolig och låter överståthållaren baron von Sprengporten sätta in militär.

Polisen jagar antistare och får tag på några kommunister. Men eftersom man tror att det är reformvänliga liberaler som mutat massorna med gratis brännvin (en vanlig metod under 17-1800-talen) så släpper man kommunisterna efter förhör.

Ragnerstam visar emellertid att det är kommunister anslutna till "Skandinaviska Sällskapet"

som har initierat manifestationen. Den går dem ur händerna och ur artar till upplopp. Krav på republik dyker upp på plakat vilket visar att det nyligen utgivna "Kommunistiska Manifestet" har påverkat organisationerna.

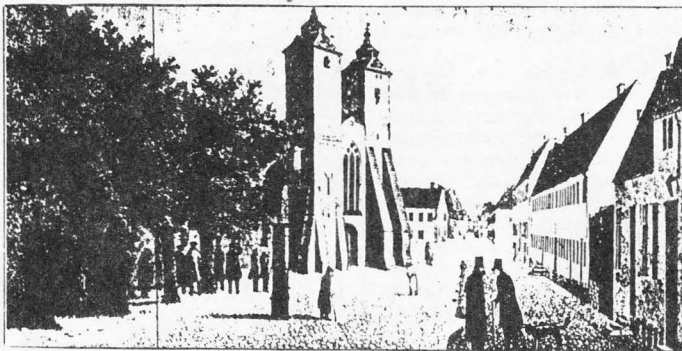
Lundastudenter

Till "Skandinaviska Sällskapet" anslöt sig 1847 två lundastudenter, Fredrik Borg och Nils Persson. Sällskapet är "upptagningsområde" för en hemlig kommunistisk förening. Arbetare är ju förbjudna att "sammangadda" sig som det heter. Huruvida Borg och Persson deltar i upproret framgår inte men troligt är det.

I december 1847 gör lundatypografen Amadeus Lundberg ett försök att starta en arbetarorganisation i Lund. Han håller ett föredrag i "Tor Anderssons stora sal" under rubriken "Rätt och jämlikars djupa kända behov". Nitton personer går med i bildningscirkeln och Lundberg försöker med ett stadgeförlag garantera att gesällor och arbetare får majoritet i föreningen. Det misslyckas och prästen Peter Wieselgren blir den ledande gestalten.

Ragnerstams bok visar alltså att arbetarrörelsen faktiskt organiserade sig före August Palms intåg i Sverige och att arbetarcirkelarna inte alltid startades av liberaler, men att dessa snabbt tog över.

RL

Redan tio år efter det att muren som skilde studenternas Lundagård från det vanliga Lund rivits fanns det studenter som deltog i arbetarnas kamp.

Rappt och raskt

I ett rappt reportage i måndags berättade Arbetet om de snabba turena kring Lars Werners och vpks ställningstagande till pensionsskatten. Det tycks vara så att Werner av hedervärd demokratiska skäl ville ha en remiss om den nya skatten (en annan gång kan det vara en borgerlig regering som föreslår), men inte hade insett att en normal remiss skulle uppskjuta skatten ett år, som borgarna vill. Nu fick det bli en bråd reträtt.

Jörn Svensson hade raskt hört

av sej till Arbetet och förklarat att Werner måste vara missförstådd. Rådigt handlat, och i den fortsatta händelseutvecklingen fick ju Jörn rätt.

I sammanhanget talar Arbetet om Jörn som "kronprins". Men det är knappast riktigt, oberoende av hur det går med posten som länsråd i det fjärran Östersund. Vpk har naturligtvis inga officiella tronföljare, men väl heller inga reella just nu.

Från det kommunala

Hört i radio: samförstånd skänepartiet–lundacentern

I fredags kunde de som lyssnar på Malmö närradio höra en framträdande lundapolitiker i eteren. Skänepartiets Carl P Herslow intervjuade i sitt program Lars Bergwall (c) om dennes förslag att Lunds kommun ska betala anhörigbidrag till småbarnsföräldrar som stannar hemma och tar hand om sina barn. Lars Bergwall berättade stolt om denna nya borgerliga modell för att i strid med lagstiftarnas intentioner betala ut kommunalt vårdnadsbidrag. Han upplyste om att centern i Malmö har lagt ett liknande förslag till kommunfullmäktige där. En entusiastisk Herslow lovade att Malmö skall sprida vidare denna idé till andra kommuner för att få till stånd en skänsk samordning i frågan. En sådan samordning vore bra, tyckte Bergwall. Gratulerar till ett utmärkt förslag, sa Herslow som avrundning på detta offentliga taktiksnack mellan lundacentern och skänepartiet. Därefter återgick Herslow till att agitera för skänepartiets krav på en kommunal folkomröstning om flyktingmottagandet i Malmö (givetvis med målet att få detta stoppat!) och lät lyssnarna njuta av "United States of America"...

Reklamfinansierad läsning?

Att näringslivet sponsrar kulturen blir alltmer vanligt. I Lund vill fokpartiet i biblioteksnämnden dra in pengar till biblioteket genom reklaminkomster. Köpmännen skall tex få betala för annonsplats på bokbussarna eller för reklam på bibliotekets plastkassar. Tjänstemännen värjer sig och säger att man inte kommer att få in så mycket pengar, och socialdemokraterna vet inte vad de skall tycka.

Planer på vindkraft . . .

Ett antal vindkraftsaggregat sydväst om Dalby, mellan Löddeköpinge och Lund samt i Vallkärra-Stångbyområdet – det är ett förslag från den statliga vindkraftsutredningen som just nu är ute på remiss i kommunen. De nämnder som har yttrat sig, senast kommunstyrelsen i tisdags, har i stort sett varit positiva till förslaget. Vad som faktiskt kommer att hända med vindkraftsutbyggnaden och när är dessvärre en öppen fråga. Utredningen har ännu inte tagit ställning till "vilken utbyggnadsnivå som är lämplig . . . till hur många av de redovisade områdena som bör tas i anspråk i länet och i vilken omfattning . . ."

Inga taxerare från vpk

Det är nu klart att vpk Lund från nästa år inte får några ledamöter i taxeringsnämnderna. Dessa blir färre och får max fem ledamöter, och därmed faller vpk bort.

De småfifflande bilpendlarna i bl a Södra Vebarp är att gratulera.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

Moa i stället för H:son

Lucifer var kommandant i Dantes helvete, ett monster med tre huvuden, fjättrad vid jordens medelpunkt och med de klopnyda fötterna uppstickande vid mynningen av den halvög, som leder ur helvetet vid skärseldsberget.

VBs Lucifer lär inte vara fullt så skräckinjagande, men när man läser "Novemberhelg" i VB nr 33 får man en känsla av att likheten mellan Dantes helvete och vår tid inte är någon fullständigt anakronistisk villfarelse.

Under hänvisning till Sartres påstående att man har möjlighet att välja visar signaturen, att om man ökar på sitt eget helvete tillräckligt blir det så småningom möjligt att klättra förbi Lucifer, upp till skärseldsberget och vidare till paradiset i soffan med varm choklad och tontiga memoarer.

Dock vill jag mena att Lucifers sk fria val oimintejgjort möjligheten att vinna hela himmelriket eftersom Beatrice saknas i soffan. Hon skulle kunna uppenbara sig om Lucifer varit mindre deterministiskt knuten till sin depressiva infallsvinkel. Visst har ekonomins allmänna utveckling gjort det "inne" att läsa amiralsmemoarer, men jag tror att en liten vidvning av valmöjligheterna faktiskt skulle kunna försätta Lucifer i en konstruktivt munter och uppspelt sinnesstämning med bra mycket högre kvalitet än den Stig H:son Ericson kan erbjuda.

Jag menar att Sartres val kan göra Kierkegaards enkle enskilde fri blott under de förutsättningar som innesluts i en demokratisk livshållning. Jag vill alltså påstå, utan att ringakta Stig H:son Ericson, att med någon av Moa Martinsons böcker som lektyr skulle Lucifer övervågad finna sig sittande i soffan drickande choklad med självaste Beatrice.

V. Ergilius

Vpk hänger med

Käre Lucifer. Du föreslog att vi under den gråtrista novemberhelgen kunde ompröva vårt politiska ställningstagande. De gamla ståndpunkterna håller inte längre, skrev du. Det stämmer, Lucifer, men inte behöver vi byta parti för det. Partiet hänger ju med, anpassar sig till den nya tiden. Det är minsann inte bara skp som går åt höger. Partiet har kvar orden och fraserna, men de ges en annan betydelse.

Jag gick med i vpk någon gång under början av sjuttio-talet. Vänstern var påverkad av kultur-

revolutionen. Arbetsledare och chef var negativa ord, man skulle vara en i arbetslaget och alla skulle dela ansvaret. Likalön betydde löneutjämning mellan olika grupper och medlet var solidarisk lönepolitik. Jag och många med mig trodde att socialismen skulle nås genom en löneutjämning mellan lönearbetarna och när den lönearbetande klassen sedan levde under någorlunda samma villkor, skulle vi tillsammans erövra makten över kapitalet. Arbetsdelning bekämpade vi med arbetsrotation. Hög utbildning såg vi med en förmån och kunskaper ansåg vi kunna dela med oss av. På vissa daghem utförde alla samma arbetsuppgifter trots olika utbildningar. Det skulle inte vara lönen utan intresset som avgjorde yrkesvalet. De borgerligas argument att de stora studielånen motiverade högre lön kontrade vi med att det skulle vara utbildningsbidrag i stället för lån.

Dessa idéer fann jag särskilt starkt företrädna bland kamrater som var med i vpk och därför gick jag med i partiet. Nu är det en annan tid.

"Vart har kravet på likalön tagit vägen", frågade jag en partikamrat. "Du menar lika lön för lika arbete"? Neej, det var inte det jag menade, utan att läkaren och sjukvårdsbiträdet skulle tjäna ungefär lika mycket.

Då inträffar det märkliga, att dagens vänstermänniskor upprepar det som moderaterna sa på sjuttio-talet. "Det begriper du väl att är det ingen löneskillnad, så är det ingen som är motiverad att utbilda sig vidare och få en massa skulder."

Arbetsplatserna har återigen chefer som är chefer och överallt markerar varje grupp sin yrkesroll. (Inte de lägst avlönade förstås, för de har ingen att markera mot).

Vpk hänger med och stödjer utan betänkligheter alla mellan-lönegruppstreck, vilket väl måste innebära att de är positiva till löneskillnader.

Kamraterna är kvar, partiet är kvar, men idéerna, Lucifer, var är dom nu?

Kamratliga hälsningar
Anna-Stina Löven

Vpk-kultur

Vpk Lunds kulturgrupp sammanträdde i måndags för första gången i sin nyorganiserade form. Dess kärna är ledamöterna i de fyra "kulturämnderna" (biblioteks, konsthalls, kulturstöds, musik & teater), men även andra är välkomna och har börjat eller tänker delta.

Tyngdpunkten i måndagskvällens diskussion låg på frågor som var mer eller mindre aktuella i de nämnda nämnderna. Längst diskussion blev det om sponsringen som i rätt blygsam form har varit aktuell på konsthallen: SAS och en bank gav bidrag till Man Ray-

DET MÅSTE LÖNA SIG ... forts från sid 2.

börja finansiera folks vanliga leverne genom skattemedel. Är det rätt att på detta sätt undergräva marknadslagarna på löne marknaden genom en i det närmaste generell subvention?

Nej som goda marxister och anhängare av arbetarsaken måste vi på VB ta avstånd från ett sådant förslag. Givetvis måste folk få en lön som går att leva på och som räcker till att föda sina barn på. Anser man allmänt i samhället att detta bör lösas genom att

Vpks nya program

Under helgen 8-9 november anordnar VPK Skånes distriktsstyrelse en konferens om partiets långsiktiga politik, strategi och verksamhet. Söndagens verksamhet är intern för DS medan lördagens program är öppet för alla partimedlemmar.

Konferensen, som äger rum på VPK Malmös kursgård Kvarnbyskolan strax utanför stadens hank och stör (fortsatt från Rosengård 'ut förbi Husie kyrka') gästas på lördagen av Lars Herlitz från Göteborg. I många år på 60- och 70-talen var han medlem av VPK:s programkommission. Han kommer att inleda om program- och strategifrågor. Förhoppningsvis kommer lördagen, med Herlitz hjälp, att bli ett spännande samtal om partiets framtid och möjligheter. En bra hjälp i den pågående programdiskussionen!

Programmet varar mellan 11 och 17.

På kvällen anordnas en fest för intresserade deltagare. Anmäl dig helst till VPK Skånes expedition, tel 040/97 88 97 eller till Bengt Hall 046/13 70 06.

OBS

Om man kommer cyklande eller gående till Kvarnby klarar man sig kanske med beskrivningen 'fortsatt från Rosengård ut förbi Husie kyrka', men åker man kollektivt kan det vara lite svårt. Men om ni vill ha besked om busslinje och -tider ring Bengt Hall (se ovan) som gärna ger besked.

Red

POSTTIDNING

en förälder ska vara hemma, ja ge då tillräckligt hög lön för att den andra då ska kunna försörja bägge!

Våra paroller är FÖR VAL-FRIHET! Ge oss högre lön och fullt utbyggd daghemsomsorg så att vi verkligen kan välja i lugn och ro. DET MÅSTE LÖNA SIG ATT ARBETA! Bind oss inte i onödan till den borgerliga vårdapparaten! Ge oss lön för arbete och möjlighet att förslösa den efter eget gottfinnande på ett brett utbud av kommunal service.

BLÅSORKESTERN. Lö 8.11 kl 9 samling Clemenstorget för avfärd till Idaröd. Ta med notställ, lakan (ej sovsäck) och kvällsdryck. Inga repetitioner så kväll. Sextetten övar to 13.11 kl 19.30 på nordiska institutionen.

HÖJEÅDALENS FRAMTID. Information och debatt ti 11.11 kl 19 på stadshallen.

AMNESTY. Lö 12.11 bokloppis i bibliotekets hörsal kl 11. On 12.11 information för nya medlemmar bibliotekets cirkelrum 1 kl 19.30.

VPK IF. Lö 8.11 kl 16-18 träning på Lerbäcksskolan. FLYKTINGPOLITIKEN. Diskussionen flyttad till ti 11.11 kl 19 på vpk-lokalen.

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN. Ti 11.11 kl 19 på Holmbergs-salen, Folkets hus: "Vad händer med människorna?"

VPK SKÅNE. Sö 9.11 kl 11-17 programmöte i Malmö, se särskild notis.

kommunistisk
kommunipolitik

Må 10.11 har kompol heldagsmöte inför fullmäktiges budget-sammanträde. Kl 13 informerar David Edgerton på vpk-lokalen om kommunens nya budget- och redovisningssystem, som bla gör det möjligt att föreslå en försäljning av Grand. Alla intresserade välkomna. Kvällsmötet den 10.11 inställt.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Mårten Dunér, Lars Nilsson och Gunnar Sandin.

Kontaktrédaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.